

ПРОЕКТ

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Д. ШМИГАЛЬ

«23» вересня 2021 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про транскордонне співробітництво

Цей Закон визначає правові, економічні та організаційні засади транскордонного співробітництва.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) транскордонне співробітництво — спільні дії, спрямовані на встановлення і поглиблення економічних, соціальних, наукових, технологічних, екологічних, культурних та інших відносин між суб'єктами і учасниками таких відносин України і відповідними суб'єктами і учасниками таких відносин інших держав у межах компетенції, визначеної їх національним законодавством та міжнародними договорами;

2) проект (програма) транскордонного співробітництва — комплекс взаємопов'язаних заходів суб'єктів та учасників транскордонного співробітництва України та інших держав, спрямованих на досягнення цілей і завдань проекту (програми), оформлений як документ за встановленою законодавством формою, яким визначаються спільні дії виконавців проекту (програми), а також ресурси, необхідні для досягнення цілей проекту (програми) протягом установленого строку.

Стаття 2. Мета і принципи транскордонного співробітництва

1. Метою транскордонного співробітництва є формування та поглиблення дружніх, взаємовигідних відносин між суб'єктами та учасниками транскордонного співробітництва України та інших держав,

що сприяє спільному вирішенню завдань місцевого та регіонального розвитку на основі таких принципів:

законності;

відкритості;

поваги до внутрішніх справ держав;

поваги до прав людини та її основоположних свобод;

взаємовигідного співробітництва та партнерства;

поваги до державного суверенітету, територіальної цілісності та непорушності кордонів держав;

урахування під час укладення угод про транскордонне співробітництво повноважень суб'єктів та прав учасників транскордонного співробітництва;

узгодженість усунення політичних, економічних, правових, адміністративних та інших перешкод для взаємної співпраці.

Стаття 3. Правова основа транскордонного співробітництва

1. Правовою основою транскордонного співробітництва є Конституція України, міжнародні договори України, що регулюють відносини у цій сфері, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, цей Закон та інші нормативно-правові акти.

2. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що містяться у цьому Законі, застосовуються правила міжнародного договору України.

Стаття 4. Мета та принципи державної політики у сфері транскордонного співробітництва

1. Метою державної політики у сфері транскордонного співробітництва є створення сприятливих умов для ефективної та взаємовигідної співпраці між суб'єктами та учасниками транскордонного співробітництва України та інших держав, підвищення соціально-економічного розвитку регіонів і територій України та рівня життя населення.

2. Державна політика у сфері транскордонного співробітництва ґрунтується на принципах:

законності;

відповідальності;

відкритості;

інклюзивності;

паритетності;

чіткого розподілу завдань, повноважень та відповідальності між суб'єктами транскордонного співробітництва України;

гармонізації загальнодержавних, регіональних та місцевих інтересів;

забезпечення рівних можливостей для регіонів, районів і територіальних громад України щодо співпраці в рамках транскордонного співробітництва, з урахуванням тимчасової окупації окремих районів Донецької та Луганської областей, Автономної Республіки Крим та міста Севастополь;

розмежування відповідальності та повноважень між центральними, місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування з метою найбільш ефективного розв'язання проблем та завдань у сфері транскордонного співробітництва;

створення ефективних механізмів забезпечення умов для здійснення транскордонного співробітництва;

забезпечення рівних прав та можливостей жінок та чоловіків з урахуванням відсутності обмежень чи привілеїв за ознакою статі;

Розділ II

ОРГАНІЗАЦІЯ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Стаття 5. Суб'єкти та учасники транскордонного співробітництва України

1. Суб'єктами транскордонного співробітництва України є органи місцевого самоврядування та місцеві органи виконавчої влади України, що взаємодіють з відповідними органами влади інших держав, окрім органів влади держав, визнаних державами-агресорами, у межах своєї компетенції, встановленої чинним законодавством України та угодами про транскордонне співробітництво.

2. Суб'єкти транскордонного співробітництва України в межах своїх повноважень та відповідно до законодавства України:

укладають угоди про транскордонне співробітництво і забезпечують їх виконання;

дотримуються зобов'язань України за міжнародними договорами України про транскордонне співробітництво;

здійснюють підготовку, реалізацію та координацію спільних проектів (програм) транскордонного співробітництва;

розробляють регіональні програми транскордонного співробітництва;
беруть участь у розробці державної програми розвитку транскордонного співробітництва;

утворюють органи транскордонного співробітництва;

приймають рішення про вступ до відповідних міжнародних асоціацій, інших об'єднань;

вносять пропозиції щодо організації прикордонної торгівлі;

здійснюють інші повноваження у сфері транскордонного співробітництва відповідно до законів України та міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

вносять у разі потреби у встановленому порядку пропозиції щодо внесення змін до актів законодавства з питань транскордонного співробітництва.

забезпечують у межах своєї компетенції виділення в установленому порядку з місцевих бюджетів коштів на розвиток транскордонного співробітництва.

3. Учасниками транскордонного співробітництва України можуть бути юридичні та фізичні особи, асоціації органів місцевого самоврядування та їх добровільні об'єднання, громадські об'єднання та інші особи, що беруть участь у транскордонному співробітництві в межах своїх інтересів та прав, визначених цим Законом.

Стаття 6. Координація транскордонного співробітництва та контроль за додержанням законодавства з питань транскордонного співробітництва

1. Загальну координацію транскордонного співробітництва та контроль за додержанням законодавства з питань транскордонного співробітництва здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну регіональну політику.

2. Інші центральні органи виконавчої влади беруть участь у координації та розвитку транскордонного співробітництва відповідно до їх компетенції та міжнародних договорів України.

Стаття 7. Функції центральних органів виконавчої влади у сфері державної підтримки транскордонного співробітництва

1. Центральні органи виконавчої влади, до компетенції яких належать питання транскордонного співробітництва, відповідно до законодавства:

погоджують у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, участь суб'єктів транскордонного співробітництва у заснуванні органів

транскордонного співробітництва або відмовляють у такому погодженні з підстав, визначених статтями 9—12 цього Закону та відповідно до законодавства і міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

беруть участь у розробці та забезпеченні реалізації порядку проведення конкурсного відбору проектів (програм) транскордонного співробітництва, яким може надаватись державна фінансова підтримка;

беруть участь у наданні правової, інформаційної, методичної, організаційної підтримки суб'єктам і учасникам транскордонного співробітництва України;

беруть участь у розробці та забезпеченні реалізації державної програми розвитку транскордонного співробітництва;

беруть участь у моніторингу виконання державної програми розвитку транскордонного співробітництва;

беруть участь у розгляді пропозицій суб'єктів та учасників транскордонного співробітництва України щодо включення проектів (програм) транскордонного співробітництва до державної програми розвитку транскордонного співробітництва;

здійснюють у межах своєї компетенції координацію та взаємне узгодження завдань і заходів Державної програми розвитку транскордонного співробітництва з іншими програмними документами під час формування проекту Державного бюджету України на відповідний рік;

здійснюють у межах своєї компетенції взаємодію з міжнародними організаціями у сфері розвитку транскордонного співробітництва.

Стаття 8. Сфери, види та організаційні форми транскордонного співробітництва

1. Транскордонне співробітництво між суб'єктами та учасниками транскордонного співробітництва України та інших держав може здійснюватись в межах їхніх повноважень та інтересів в економічній, соціальній, науковій, технологічній, культурній, освітній, екологічній, туристичній, спортивній та інших сферах, а також у питаннях надання взаємної допомоги у надзвичайних ситуаціях.

2. Транскордонне співробітництво може здійснюватися:

шляхом створення органів транскордонного співробітництва, зокрема об'єднань єврорегіонального співробітництва, європейських об'єднань територіального співробітництва, єврорегіонів;

шляхом укладення угод про транскордонне співробітництво в окремих сферах;

шляхом розроблення та реалізації спільних ініціатив, заходів, проектів, програм та стратегій в окремих сферах, що передбачає координацію дій суб'єктів та учасників транскордонного співробітництва та акумулювання на визначений період ресурсів з метою спільного здійснення відповідних заходів;

шляхом встановлення та розвитку взаємовигідних контактів між суб'єктами та учасниками транскордонного співробітництва, зокрема в рамках міжурядових комісій, рад, робочих груп.

Суб'єкти та учасники транскордонного співробітництва можуть обирати інші форми транскордонного співробітництва, не заборонені законодавством України і національним законодавством суб'єктів та учасників транскордонного співробітництва інших держав, які сприятимуть розробленню та реалізації спільних ініціатив, заходів, проектів, програм та стратегій в окремих сферах.

3. Види транскордонного співробітництва:

міжрегіональне співробітництво здійснюється між суб'єктами транскордонного співробітництва, що здійснюють виконавчу владу в областях і районах або представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ та міст України, з відповідними суб'єктами таких відносин інших держав у межах компетенції, визначеної національним законодавством та відповідними угодами про співробітництво;

міжтериторіальне співробітництво здійснюється між сільською, селищною, міською радою в Україні з відповідними суб'єктами таких відносин інших держав у межах компетенції, визначеної національним законодавством та відповідними угодами про співробітництво;

прикордонне співробітництво здійснюється між суб'єктами транскордонного співробітництва України, які реалізують свої повноваження на території, яка безпосередньо прилягає до державного кордону, та відповідними суб'єктами таких відносин сусідніх держав в межах компетенції, визначеної національним законодавством та відповідними угодами про співробітництво.

Стаття 9. Угоди про транскордонне співробітництво

1. Суб'єкти транскордонного співробітництва України в межах своїх повноважень та відповідно до міжнародних зобов'язань і законодавства України можуть укладати угоди про транскордонне співробітництво.

2. Угоди про транскордонне співробітництво регламентують правові, організаційні, економічні та інші аспекти співробітництва.

Типова форма угоди про транскордонне співробітництво затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну регіональну політику.

3. Суб'єкти транскордонного співробітництва надсилають проект угоди про транскордонне співробітництво на розгляд до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує загальну координацію транскордонного співробітництва та контроль за дотриманням законодавства з питань транскордонного співробітництва.

У випадку виявлення в проекті угоди про транскордонне співробітництво невідповідності Конституції України, міжнародним зобов'язанням України у сфері транскордонного співробітництва, цьому Закону, державній стратегії регіонального розвитку, державній програмі розвитку транскордонного співробітництва центральний орган виконавчої влади, що забезпечує загальну координацію транскордонного співробітництва та контроль за дотриманням законодавства з питань транскордонного співробітництва, в десятиденний термін надсилає відповідні зауваження суб'єктам транскордонного співробітництва для їх врахування.

4. Угоди про транскордонне співробітництво підлягають реєстрації шляхом надсилання повідомлення. Порядок повідомлення та забезпечення функціонування реєстру угод про транскордонне співробітництво затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну регіональну політику.

5. Суб'єкти транскордонного співробітництва України за запитами центральних органів виконавчої влади, до компетенції яких належать питання у сфері транскордонного співробітництва, надають інформацію щодо виконання угод про транскордонне співробітництво.

Стаття 10. Органи транскордонного співробітництва

1. Угоди про транскордонне співробітництво можуть передбачати утворення органів транскордонного співробітництва суб'єктами і учасниками таких відносин, крім фізичних осіб, у сферах їх спільної компетенції та відповідно до повноважень, визначених національним законодавством відповідної держави, з метою заохочення, підтримки та розвитку транскордонного співробітництва в інтересах населення.

2. Статус, функції, повноваження та джерела фінансування органів транскордонного співробітництва визначаються міжнародними договорами України про транскордонне співробітництво, угодами про транскордонне співробітництво, законодавством держав, суб'єкти та учасники яких беруть участь у функціонуванні органів транскордонного співробітництва, угодами про утворення та статутами цих органів.

У разі, коли угодою про транскордонне співробітництво передбачається розміщення органу транскордонного співробітництва (його штаб-квартири) на території України, такий орган може утворюватися як

юридична особа. Його функції можуть покладатися на відповідні виконавчі органи місцевого самоврядування.

3. Орган транскордонного співробітництва виконує завдання, покладені на нього учасниками цього органу відповідно до його установчих документів.

4. Суб'єкти та/або учасники транскордонного співробітництва, крім фізичних осіб, можуть створювати та/або брати участь у створенні та функціонуванні таких органів транскордонного співробітництва:

об'єднання єврорегіонального співробітництва;

європейського об'єднання територіального співробітництва;

єврорегіону та інших органів.

Об'єднання єврорегіонального співробітництва має статус юридичної особи та утворюється відповідно до національного законодавства держави-члена Ради Європи, на території якої є його місцезнаходження (штаб-квартира).

Європейське об'єднання територіального співробітництва має статус юридичної особи і утворюється відповідно до національного законодавства держави-члена Європейського Союзу, на території якої є його місцезнаходження (штаб-квартира).

Єврорегіон утворюється відповідно до двосторонніх або багатосторонніх угод про співробітництво з метою встановлення і поглиблення економічних, соціальних, наукових, технологічних, екологічних, культурних і інших відносин між суб'єктами і учасниками транскордонного співробітництва України та інших держав. Єврорегіони можуть бути реорганізовані в інші органи транскордонного співробітництва.

Стаття 11. Об'єднання єврорегіонального співробітництва

1. Об'єднання єврорегіонального співробітництва утворюється засновниками на підставі угоди про заснування та діє відповідно до його статуту.

Об'єднання єврорегіонального співробітництва може мати, крім засновників, інших членів, що вступили до такого об'єднання в порядку, встановленому законом та статутом такого об'єднання. Засновники та інші члени є учасниками об'єднання єврорегіонального співробітництва.

Об'єднання єврорегіонального співробітництва не має на меті одержання доходу (прибутку) для його подальшого розподілу серед учасників, працівників (крім оплати їхньої праці, нарахування єдиного соціального внеску), членів органів управління та інших пов'язаних з ними осіб.

Основним видом діяльності об'єднання єврорегіонального співробітництва є розроблення та реалізація спільних ініціатив, заходів, проектів, програм та стратегій транскордонного співробітництва.

Завдання об'єднання єврорегіонального співробітництва визначаються угодою про заснування та статутом такого об'єднання.

Учасниками об'єднання єврорегіонального співробітництва можуть бути територіальні громади в особі їх представницьких органів та їх об'єднань, місцеві органи виконавчої влади України та територіальні громади, відповідні органи влади держав - членів Ради Європи, які мають відповідні повноваження згідно з національним законодавством, а також юридичні особи, які не здійснюють виробничу або комерційну діяльність. Фізичні особи не можуть бути учасниками об'єднання єврорегіонального співробітництва.

Територіальні громади в особі їх представницьких органів та їх об'єднань, місцеві органи виконавчої влади України можуть бути учасниками об'єднання єврорегіонального співробітництва зі штаб-квартирою на території держави - члена Ради Європи.

2. Суб'єкти та/або учасники транскордонного співробітництва, крім фізичних осіб, які планують утворити об'єднання єврорегіонального співробітництва, готують проекти угоди про утворення об'єднання єврорегіонального співробітництва та статуту такого об'єднання.

В угоді про утворення об'єднання єврорегіонального співробітництва зазначаються:

найменування об'єднання єврорегіонального співробітництва, перелік учасників, його місцезнаходження (адреса штаб-квартири), строк існування (обмежений чи необмежений);

мета та завдання, організаційно-правова форма об'єднання єврорегіонального співробітництва;

зобов'язання учасників щодо дій, пов'язаних з утворенням об'єднання, а також коштів та іншого майна, що передаються ними на момент створення об'єднання.

У статуті об'єднання єврорегіонального співробітництва зазначаються:

найменування об'єднання єврорегіонального співробітництва;

місцезнаходження об'єднання єврорегіонального співробітництва (адреса штаб-квартири);

мета, завдання та види діяльності об'єднання єврорегіонального співробітництва;

умови та порядок прийняття членів об'єднання єврорегіонального співробітництва, права та обов'язки учасників, а також умови та порядок їх виходу з об'єднання єврорегіонального співробітництва;

органи управління об'єднання єврорегіонального співробітництва, їх склад, компетенція, порядок діяльності;

порядок призначення, обрання або затвердження членів органів управління об'єднання єврорегіонального співробітництва, їх заміщення, зупинення, припинення (відкликання) їх повноважень;

порядок внесення змін до статуту об'єднання єврорегіонального співробітництва;

джерела надходжень та порядок використання коштів та іншого майна об'єднання єврорегіонального співробітництва, порядок здійснення контролю і ведення звітності об'єднання єврорегіонального співробітництва;

підстави та порядок припинення об'єднання єврорегіонального співробітництва, у тому числі вирішення майнових питань у разі його ліквідації.

Угода про утворення об'єднання єврорегіонального співробітництва, статут такого об'єднання складаються мовою держави, на території якої є його місцезнаходження (штаб-квартира), та мовою (мовами) засновника (засновників) об'єднання, при цьому всі тексти мають однакову юридичну силу.

Уповноважений представник суб'єктів та/або учасників транскордонного співробітництва, крім фізичних осіб, які планують утворити об'єднання єврорегіонального співробітництва, надсилає проекти угоди про утворення та статуту об'єднання на погодження до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує загальну координацію транскордонного співробітництва та контроль за додержанням законодавства з питань транскордонного співробітництва, який протягом місяця з дня надходження перевіряє угоду про утворення та статут на предмет її відповідності Конституції України, міжнародним зобов'язанням України у сфері транскордонного співробітництва, цьому Закону, іншим нормативно-правовим актам України.

Погоджена угода про утворення об'єднання єврорегіонального співробітництва підписується в установленому порядку та схвалюється на найближчому пленарному засіданні органу місцевого самоврядування, на якому приймається рішення про утворення об'єднання єврорегіонального співробітництва і затверджується статут такого об'єднання.

У випадку заснування об'єднання єврорегіонального співробітництва суб'єктами транскордонного співробітництва України та інших держав-членів Ради Європи зі штаб-квартирою в Україні, державна реєстрація

такого об'єднання здійснюється за його місцезнаходженням (штаб-квартирою) відповідно до порядку, визначеного Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань».

Типова угода про утворення об'єднання єврорегіонального співробітництва і типовий статут такого об'єднання затверджуються Кабінетом Міністрів України.

3. Суб'єкти, визначені частиною першою статті 11 цього Закону, можуть бути засновниками об'єднання єврорегіонального співробітництва, що утворюється на території держав — членів Ради Європи, за умови погодження проектів угоди про утворення об'єднання єврорегіонального співробітництва та статуту такого об'єднання відповідно до частини другої статті 11 цього Закону.

4. Об'єднання єврорегіонального співробітництва провадить свою діяльність на основі кошторису, що затверджується на кожний наступний рік відповідним органом управління об'єднання єврорегіонального співробітництва.

Джерелами фінансування об'єднання єврорегіонального співробітництва можуть бути:

разові або періодичні внески, відрахування учасників об'єднання;

кошти та інше майно, що надходять відповідно до програм міжнародної технічної, благодійної допомоги;

кошти від ведення об'єднанням єврорегіонального співробітництва основної діяльності;

пасивні доходи;

інші доходи, що не суперечать законодавству.

Оподаткування об'єднання єврорегіонального співробітництва здійснюється відповідно до положень Податкового кодексу України щодо оподаткування неприбуткових установ та організацій.

У разі припинення об'єднання єврорегіонального співробітництва його майно та інші кошти після задоволення вимог кредиторів передаються одному або декільком об'єднанням відповідного виду або зараховуються до доходу бюджету в порядку, визначеному статутом такого органу транскордонного співробітництва.

Стаття 12. Європейське об'єднання територіального співробітництва

1. Суб'єкти транскордонного співробітництва, які планують

стати учасником європейського об'єднання територіального співробітництва або утворити його спільно з такими суб'єктами

держави-члена Європейського Союзу, керуються Конституцією України, міжнародними зобов'язанням України у сфері транскордонного співробітництва, цим Законом, іншими нормативно-правовим актам України та відповідним законодавством Європейського Союзу.

2. Проекти угоди про утворення європейського об'єднання територіального співробітництва та статуту такого об'єднання розробляються суб'єктами транскордонного співробітництва держави-члена Європейського Союзу, які є його засновниками, відповідно до національного законодавства держави, на території якої є місцезнаходження (штаб-квартира) такого об'єднання.

3. Уповноважені представники суб'єктів транскордонного співробітництва надсилають проекти угоди про утворення європейського об'єднання територіального співробітництва та статуту такого об'єднання на розгляд до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує загальну координацію транскордонного співробітництва та контроль за додержанням законодавства з питань транскордонного співробітництва.

4. Угода про утворення європейського об'єднання територіального співробітництва підписується в установленому порядку та схвалюється на найближчому пленарному засіданні органу місцевого самоврядування, на якому приймається рішення про вступ або участь у створенні європейського об'єднання територіального співробітництва і затверджує статут такого органу.

Розділ III

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА РОЗВИТКУ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Стаття 13. Зміст державної підтримки розвитку транскордонного співробітництва

1. Державна підтримка розвитку транскордонного співробітництва передбачає сукупність рішень і дій організаційного, правового, фінансового характеру органів державної влади України, спрямованих на реалізацію проектів (програм) транскордонного співробітництва та розвиток інших форм транскордонного співробітництва.

Стаття 14. Державна програма розвитку транскордонного співробітництва

1. Державна програма розвитку транскордонного співробітництва як стратегічний документ визначає комплекс взаємопов'язаних завдань і заходів довгострокового характеру, спрямованих на розвиток

транскордонного співробітництва, які здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України та інших джерел, не заборонених законодавством та узгоджені за строками виконання, складом виконавців, ресурсним забезпеченням.

2. Державна програма розвитку транскордонного співробітництва розробляється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує загальну координацію транскордонного співробітництва та контроль за додержанням законодавства з питань транскордонного співробітництва спільно з іншими центральними органами виконавчої влади, до компетенції яких належать питання транскордонного співробітництва, суб'єктами та учасниками транскордонного співробітництва та подається на затвердження Кабінету Міністрів України в установленому порядку.

3. Державна програма розвитку транскордонного співробітництва визначає пріоритети та заходи, які відповідають цілям державної стратегії регіонального розвитку та спрямовані на розвиток транскордонного співробітництва, а також може включати проекти (програми) транскордонного співробітництва, відібрані на конкурсних засадах.

Порядок проведення конкурсного відбору проектів (програм) транскордонного співробітництва, яким може надаватись державна фінансова підтримка, затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 15. Регіональні програми розвитку транскордонного співробітництва

1. Регіональна програма розвитку транскордонного співробітництва представлена комплексом взаємопов'язаних завдань та заходів довгострокового характеру, спрямованих на розвиток транскордонного співробітництва регіону, які здійснюються за рахунок коштів місцевого бюджету України та інших джерел, не заборонених законодавством, та узгоджених за строками виконання, складом виконавців, ресурсним забезпеченням.

2. Регіональні програми розвитку транскордонного співробітництва розробляються Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями на період дії державної програми розвитку транскордонного співробітництва.

3. Регіональні програми розвитку транскордонного співробітництва та зміни до них затверджуються відповідно Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими радами.

4. Регіональні програми розвитку транскордонного співробітництва мають відповідати положенням державної програми розвитку транскордонного співробітництва, визначають завдання та заходи,

спрямовані на розвиток транскордонного співробітництва та досягнення цілей регіональних стратегій розвитку, а також можуть включати проекти (програми) транскордонного співробітництва, відібрані на конкурсних засадах в установленому порядку.

Розділ IV

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Стаття 16. Джерела фінансового забезпечення транскордонного співробітництва

1. До джерел фінансового забезпечення транскордонного співробітництва належать:

кошти Державного бюджету України;

кошти місцевих бюджетів;

кошти з інших джерел, не заборонених законодавством України.

Стаття 17. Принципи та форми державної фінансової підтримки розвитку транскордонного співробітництва.

1. Основними принципами державної фінансової підтримки розвитку транскордонного співробітництва є:

об'єктивність, відкритість та економічна обґрунтованість конкурсного відбору проектів (програм) транскордонного співробітництва для надання державної фінансової підтримки;

концентрація фінансових ресурсів на пріоритетних проектах (програмах) транскордонного співробітництва з метою досягнення цілей державної та регіональних стратегій розвитку;

ефективність використання залучених ресурсів для реалізації проектів (програм) транскордонного співробітництва;

створення умов для використання організаційних, фінансових, інституційних можливостей суб'єктів і учасників транскордонного співробітництва України у розробленні та здійсненні заходів щодо реалізації проектів (програм) транскордонного співробітництва;

2. Державна фінансова підтримка розвитку транскордонного співробітництва надається за пріоритетними напрямками розвитку транскордонного співробітництва та передбачає:

забезпечення фінансування проектів (програм) транскордонного співробітництва;

формування та реалізація пільгових митних, валютно-фінансових, податкових та інших умов економічної діяльності для учасників транскордонного співробітництва;

укладення міждержавних та міжурядових договорів щодо спрощення правил перетину кордону, форм транскордонного співробітництва;

конкурсний відбір проектів (програм) транскордонного співробітництва, які потребують державної фінансової підтримки;

розроблення та виконання державної та регіональних програм розвитку транскордонного співробітництва;

надання правової, організаційної, методичної, інформаційної допомоги та підтримки суб'єктам і учасникам транскордонного співробітництва України.

3. Державна фінансова підтримка надається проектам (програмам) транскордонного співробітництва, які відібрані за результатами конкурсного відбору згідно з порядком, затвердженим Кабінетом Міністрів України, та можуть бути включені в установленому законодавством порядку до державної програми розвитку транскордонного співробітництва.

Пріоритетними визнаються ті проекти (програми), що отримали фінансування в рамках програм міжнародної технічної допомоги.

4. Обсяги державної фінансової підтримки розвитку транскордонного співробітництва визначаються у законі про Державний бюджет України на відповідний рік згідно з державною програмою розвитку транскордонного співробітництва, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Обсяг коштів, що спрямовуються суб'єктами транскордонного співробітництва України на виконання регіональних програм розвитку транскордонного співробітництва, визначається у відповідних місцевих бюджетах.

5. Заходи щодо виконання державної програми розвитку транскордонного співробітництва фінансуються за рахунок бюджетних призначень головних розпорядників коштів Державного бюджету України на відповідний рік.

Розділ V

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України “Про транскордонне співробітництво” (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 45, ст. 499; 2010 р., № 12, ст. 116; 2014 р., № 4, ст. 61; 2018 р., № 43, ст. 343).

3. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

4. Кабінету Міністрів України передбачати щороку кошти на реалізацію заходів та проектів (програм) транскордонного співробітництва під час розроблення проектів Державного бюджету України відповідно до частини четвертої статті 17 цього Закону.

**Голова
Верховної Ради України**

